

Ca n'Amat de la Muntanya

Masia del municipi de Terrassa, protegida com a bé cultural d'interès local. Situada al nord-oest de Terrassa, vora la carretera de Rellinars (B-122) quilòmetre 2,4, i s'aixeca als anomenats Plans de Ca n'Amat, entre els torrents de Ca n'Amat, a l'est, i de la Xoriguera, a l'oest.

La masia està formada per un cos principal de grans dimensions i diversos cossos adjacents, a més de les dependències que l'envolten. El cos principal és de planta rectangular, amb planta baixa i dos pisos. La coberta és a dues aigües. La façana, orientada a migdia, és perpendicular al carener i de composició gairebé simètrica.

El portal d'accés és d'arc de mig punt adovellat i està flanquejat per dues finestres de grans dimensions i una de petita. Al primer pis hi ha un balcó de ferro forjat, damunt del portal, i tres finestres. Al segon pis hi ha una sèrie de finestres d'arc de mig punt formant una galeria i dues de més petites flanquejant-les. L'estuc de la façana és de color groguenc. Just al davant de la masia hi ha l'era.

El portal és de mig punt adovellat. A la façana, hi ha un rellotge de sol rectangular coronat per un sol inclinat d'on surt l'agulla. Està situat a la dreta del balcó principal amb la inscripció «Si no fos Déu que se'n recorda, tu ni jo tindríem corda» Cal dir que no és el mateix que hi havia a principi de segle.

Complementa la masia una capella dedicada a Sant Josep i a la Mare de Déu del Carme. L'antic rebost, celler, graner i garatge es van adaptar com a sala de banquets.

Història

Està documentada de l'any 1238 com a domini del monestir de Santa Cecília de Montserrat. La família que la regentava ja portava el nom de Amat de la Font. L'apel·latiu de la muntanya apareix a la fi del segle XIX.

L'any 1455 trobem com a pagès de remença a Johan Font i, el 1558 el propietari era Pere Joan Amat de la Font.

A principis del segle XVIII els Amat, igual que altres terratinents es van establir a Terrassa, al carrer de Sant Pere, 25. formant-se com industrials en un moment en que la vila anava de camí cap a la revolució industrial.

Ja en el segle XIX, un dels més importants fabricants de la vila era Ignasi Amat i Galí. En el Vapor Galí va muntar la fàbrica de draps. L'any 1845 va portar a Terrassa les primeres màquines de filar franceses anomenades Mull-Genny. Va fer construir la seva pròpia fàbrica al carrer de la Rasa darrera de la seva casa pairal, on ara hi ha la plaça Didó. Va ser alcalde de 1863 a 1864.

A mitjans del segle XIX apareixen a Terrassa els germans Antoni i Pasqual Sala. Era una nissaga originària de Sala de Sant Pons, del terme de Sallent. Cercaven un millor futur que el de la pagesia. La seva incorporació i l'ascens al món tèxtil va ser possible per la seva vinculació amb la petita empresa Vídua d'Andreu Argemí, mitjançant el matrimoni d'ambdós germans amb les filles de la propietària Paula Comellas. Els dos germans, ara gendres, revaloraren l'empresa, i van crear primer Sala, Alegre i Cia, i més tard, Sala Hermanos.

Antoni Sala i Sallés va aconseguir que Ignasi Amat li vengués la finca de Ca n'Amat de la Muntanya. Però, casualitats de la vida, un temps després el seu fill Alfons Sala i Argemí es casava amb la pubilla d'Ignasi Amat, Mercè Amat i Bruguera. Per tant, la masia tornava a ser part de la família Amat

La masia va hostatjar diverses personalitats destacades, com el bisbe de Barcelona Josep Morgades, o també va ser estança durant una temporada a l'octubre de 1900 de Mossèn Cinto Verdaguer.

L'any 1924, el mas acollí la celebració d'un banquet en honor als reis d'Espanya, Alfons XIII i Victòria Eugènia de visita a Terrassa. Els reis d'Espanya, l'any 1929, amb motiu de la seva visita a l'Exposició Internacional de Barcelona, i després de visitar les esglésies de Sant Pere, van fer de nou estada a Can Amat de la Muntanya convidats pel comte d'Egara, Alfons Sala i Argemí. Testimoni d'aquest fet és una placa commemorativa situada a la dreta de la porta d'entrada a la façana principal.

Un altre personatge famós rebut a la casa fou Salvador Dalí, que va signar amb un dibuix en el Llibre de Convidats Il·lustres. El propietari actual, Alfons Sala, ostenta el títol de comte d'Egara, honor que va es va atorgar pels reis d'Espanya, l'any 1926, a Alfons Sala i Argemí.

La masia actual es tracta d'un edifici de principis del segle XVI que sempre ha estat de la mateixa família, primer dedicada a l'agricultura i a partir d'inicis del XVIII, al tèxtil. Conté una important col·lecció de mobles i quadres i la casa està envoltada de 4 hectàrees de meravellosos jardins, dissenyats fa més de 100 anys, i són uns dels millors jardins privats de Catalunya.

Prop d'aquesta residència s'han trobat restes d'enterraments i paviments d'època romana i que corresponen a les restes d'una vil·la d'època tardo-romana.

El Parc Agroforestal de Terrassa

El Parc Agroforestal de Terrassa és un espai situat al Nord de la ciutat, just per sobre de la Ronda Vallès (via coneguda també com autovia orbital o IV Cinturó), que inclou zones de conreu, zones forestals i diferents torrents.

L'Ajuntament de Terrassa ha promogut la creació del Parc Agroforestal de Terrassa a partir d'una proposta sorgida dels pressupostos participatius de la ciutat de Terrassa a l'any 2006. La proposta volia dotar a la ciutat d'un gran espai natural i de lleure, conservar i millorar la riquesa i la biodiversitat d'aquests espais (la qualitat ambiental), així com millorar-ne l'accessibilitat i la difusió i el coneixement per part dels ciutadans.

Aproximadament un 50% de la superfície del Parc és sòl agrícola de conreu de secà, cereals (44,06%) o arboris (6,60%). Molts dels camps però, es troben en situació de guaret (no conreats) o amb un llaurat periòdic sense sembra. En aquests sentit estem treballant per intentar recuperar l'ús agrícola i aconseguir la sembra d'aquests camps en desús.

La Font de la Misèria:

La font de la Misèria està situada just sota d'una gran figuera i la seva aigua actualment no està considerada apta per el consum humà. La font de la Misèria porta aquest nom degut al miser cabdal de la seva surgència. També es coneguda com la font del Creusy i es troba en l'anomenat torrent Mitger.

Texts: Santi Rius